FOTBAL 1967, ÎN CLASAMENTE

Patru păreri, trei lideri: U.R.S.S., ANGLIA ŞI UNGARIA

Ca de obicei, nenumărate publicaţii de specialitate au făcut, la sfîrşitul anului trecut sau începutul acestui an, bilanţuri ale meciurilor interţări, disputate în 1967 şi, pe baza lor, au întocmit ciasamente, stabilind — după diverse criterii — o ierarhie a ţărilor europene. **Evident, aceste criterii sînt destul de relative şi clasamentele dau o imagine aproximativă a comportării diferitelor echipe naţionale în anul trecut.** Este şi foarte greu de întocmit un clasament cît mai just. În primul rînd, echipele reprezentative nu au susţinut un număr egal de jocuri. În al doilea rînd, valoarea adversarilor întîlniţi este diferită. În fine, unele meciuri au purtat un caracter amical, altele au fost oficiale. În asemenea condiţiuni, este cît se poate de normal ca aceste clasamente să conţină o bună doză de aproximaţie.

Totuşi, tradiţionalele clasamente de sfîrşit de an (dintre care publicăm patru) oferă o imagine asupra evoluţiei echipelor naţionale — cu constanţa sau inconstanţa lor —, păstrează o valoare statistică şi suscită interes.

CLASAMENTUL REVISTEI „FRANCE FOOTBAL" — PARIS

1. U.R.S.S.
2. Italia şi Ungaria
4. Anglia
5. Bulgaria; 6. R.D. Germană şi R. F. a Germaniei; 8. Iugoslavia; 9. Cehoslovacia; 10. Spania şi Portugalia; 12. Scoţia; 13. Franţa şi Elveţia; 15. Danemarca; 16. ROMÂNIA; 17. Belgia; 18. Grecia; 19. Olanda şi Polonia; 21. Austria, Norvegia şi Suedia; 24. Turcia; 25. Albania şi Luxemburg; 27. Finlanda; 28. Ciprul.

ANCHETA ZIARULUI „NEPSPORT" — BUDAPESTA

1. ANGLIA
2. U.R.S.S.
3. Ungaria
4. R.F. a Germaniei; 5. Spania; 6. Bulgaria; 7. Italia; 8. Scoţia; 9. R.D. Germană; 10. Franţa; 11. Cehoslovacia; 12. Portugalia; 13. Austria; 14. Iugoslavia; 15. Olanda; 16. ROMÂNIA.

Retrospectivele duc, în general, la aceleaşi constatări:

● În 1967 au avut loc peste 120 de meciuri interţări, cam tot atîtea cîte s-au disputat şi în 1965, dar mai puţine decît cu un an înainte, în 1966, cînd au fost înregistrate 151, datorită şi faptului că a fost anul campionatului mondial.

● Ponderea au avut-o partidele din cadrul campionatului Europei (bilanţurile privesc numai activitatea de pe continentul nostru) şi din preliminariile turneului olimpic. 66 de jocuri s-au desfăşurat în prima competiţie, 6 în a doua.

● Numărul de meciuri susţinute într-un an variază foarte mult de la o ţară la alta. În 1967, cele mai multe le-au disputat: U.R.S.S. 17, R. D. Germană 15, Bulgaria, România şi Ungaria cîte 10, R. F. a Germaniei 9, Danemarca, Elveţia, Polonia şi Scoţia cîte 8.

● Cîteva echipe şi-au menţinut poziţiile fruntaşe **(U.R.S.S., Ungaria, Anglia)**; altele însă au înregistrat căderi chiar foarte mari **(Suedia, Spania, Portugalia, Cehoslovacia, Franţa).** În schimb au fost înregistrate frumoase ascensiuni: **Bulgaria, R. D. Germană.**

Există însă, în aceste bilanţuri şi unele omisiuni sau nepotriviri:

— Majoritatea nu consemnează partidele disputate de U.R.S.S. cu Selecţionata Scandinaviei (2—2) şi de Spania cu Selecţionata internaţională (0—3).

— Unele nu ţin cont de anumite jocuri disputate în preliminariile turneului olimpic de echipe A (Polonia — U.R.S.S. sau R. D. Germană — România); altele însă, includ rezultatele lor în bilanţul respectiv.

— În contul echipei noastre este trecut şi un meci cu Izrael; or, se ştie, partida nu a avut caracterul interţări.

Aceste lucruri, ca şi altele, nu fac altceva decît să sublinieze nota relativă a clasamentelor întocmite, în care însă pe primele locuri figurează cam aceleaşi echipe reprezentative şi în primul rînd **U.R.S.S., Ungaria, Anglia, Italia** (singura echipă neînvinsă în 1967, dar neclasată pe primul loc pentru că a întîlnit adversari de valoare mai scăzută în comparaţie cu alte echipe naţionale), **Bulgaria şi R. D. Germană.** De menţionat că reprezentativa noastră ocupă acelaşi loc (16) în două clasamente, locul 10 în alte două şi împarte locurile 14—17 cu Elveţia, Irlanda de Nord şi Polonia în clasamentul stabilit după procentajul rezultatelor. Poziţii care nu ne mulţumesc, date fiind posibilităţile şi năzuinţele noastre pentru mai mult şi mai bine.

PĂREREA AGENŢIEI „I.S.K." (R.F. A GERMANIEI)

1. U.R.S.S.
2. Anglia
3. Ungaria
4. Italia; 5. Scoţia; 6. Bulgaria; 7. Iugoslavia; 8. R.F. a Germaniei; 9. R. D. Germană; 10. ROMÂNIA.

„TUTTOSPORT" — TORINO

1. ANGLIA şi UNGARIA
3. U.R.S.S.
4. Italia
5. R.F. a Germaniei şi Iugoslavia; 7. Scoţia, R.D. Germană, Cehoslovacia şi ROMÂNIA; 11. Portugalia, Bulgaria, Danemarca, Belgia şi Polonia; 16. Irlanda de Nord; 17. Ţara Galilor, Irlanda, Austria, Franţa, Norvegia, Spania, Elveţia, Suedia, Grecia şi Turcia; 27. Olanda; 28. Finlanda; 29. Albania; 30. Luxemburg; 31. Ciprul; 32. Islanda.

REVALORIZAREA FOTBALULUI, ÎN 5 PUNCTE!

„Cruciada pentru fotbal" pornită de L'ÉQUIPE

Incidentele din ce în ce mai grave care se petrec pe terenurile de fotbal, mai ales în meciuri internaţionale, i-au determinat pe redactorii de specialitate ai ziărului parizian „L'EQUIPE" să pornească o acţiune pe care o intitulează **„Cruciada pentru fotbal".**

Redactorul şef adjunct al ziarului francez, cunoscutul comentator de fotbal **Jacques Ferran**, a adresat o scrisoare preşedinţilor celor două mari organisme fotbalistice, F.I.F.A. şi U.E.F.A., **Sir Stanley Rous** şi **H. Wiederkehr**, cuprinzînd — sintetizate în 5 puncte — principalele **măsuri pentru revalorizarea fotbalului**, preconizate de colegii noştri francezi.

Găsim interesant să prezentăm cititorilor noştri, bineînţeles, în rezumat, propunerile lui „L'Equipe":

Înfiinţarea unui organism represiv permanent

La nivelul F.I.F.A. şi al U.E.F.A. nu există actualmente o putere disciplinară care să reprime şi să sancţioneze infracţiunile de pe terenuri. Asemenea organisme acţionează, doar pe durata campionatului mondial sau a turneului olimpic. În restul timpului, pot să se producă incidente grave, chiar dramatice (ca, de exemplu, în cadrul meciurilor din competiţiile europene sau la atîtea alte jocuri amicale), fără ca vreo autoritate represivă să poată interveni. F.I.F.A. şi U.E.F.A. lasă sancţionarea abaterilor numai pe seama federaţiilor naţionale, dar această poziţie apare actualmente ca depăşită, cele mai multe dintre federaţii fiind, de regulă, solidare cu cluburile lor cele mai reprezentative.

Concluzia lui „L'Equipe" este că **ar trebui înfiinţată o comisie de disciplină permanentă a F.I.F.A. sau U.E.F.A. şi că, pentru început, ea ar putea funcţiona pentru „Cupa campionilor europeni".**

Un corp special de arbitri

Problema arbitrajului nu pare deloc rezolvată în situaţia actuală cînd desemnarea arbitrilor internaţionali este lăsată la latitudinea fiecărei federaţii naţionale. După „L'Equipe", această încredere apare în puţine cazuri justificată, federaţiile introducînd pe listele lor arbitri slab pregătiţi sau care — dacă corespund pe plan intern — în meciuri internaţionale sînt depăşiţi. De mai mult timp, se remarcă un decalaj între importanţa tot mai mare pe care o capătă meciurile internaţionale şi mediocritatea oamenilor puşi să vegheze la buna lor desfăşurare.

Se propune, de aceea, **recrutarea unui corp de arbitri special şi permanent, alcătuit din oameni „impecabili tehnic şi moral", care să reprezinte autorităţile superioare ale fotbalului.** Acest corp de elită, de „incoruptibili", cum îi numeşte Jacques Ferran, ar urma să fie urmărit şi examinat în mod constant, chiar de către F.I.F.A. sau U.E.F.A.

O unitate de concepţie

Pare că se conturează tot mai mult o neînţelegerea între fotbalul practicat în ţările anglo-saxone şi fotbalul practicat de latini. După „L'Equipe", ar trebui organizate frecvent întîlniri între sud-americani şi britanici, de exemplu, însoţite de discuţii între tehnicieni şi arbitri, pentru a se ajunge la o unitate de concepţii, necesară universalităţii fotbalului.

„Ce intenţionează să facă F.I.F.A., se întreabă confratele parizian, **pentru a evita ca în 1970, în Mexic, să nu se adîncească şi mai mult prăpastia săpată între latini şi anglo-saxoni?**

Un sistem competiţional mai sportiv

Formula de desfăşurare a competiţiilor europene merită, de asemenea, să fie rediscutată. Spectatorul este din ce în ce mai mult privat de spectacol, echipele care se deplasează neavînd alt scop, cînd intră pe teren, decît să-şi apere avantajul sau să limiteze scorul. De aici, fotbalul defensiv, distructiv, anti-jocul cu tot cortegiul său de necazuri.

Se fac două sugestii:

a) Să se ţină seama pentru calificare doar de victorie sau meci nul ŞI NU DE GOLURI, iar în caz de egalitate să se joace al treilea meci. (Sau să se atribuie victoria printr-un alt procedeu: cornere, penaltiuri, note de „fair play" etc.).

b) „Saisprezecimile" şi „optimile de finală" să fie înlocuite printr-un sistem de grupe, ca la campionatul european inter-ţări. (De exemplu, în „saisprezecimile" C.C.E., opt grupe de cîte 4 echipe).

„L'Equipe" optează pentru acest al doilea sistem dar recomandă şi o consultare a federaţiilor naţionale şi a cluburilor interesate.

Reguli care să încurajeze atacul

O altă boală de care suferă fotbalul, şi de care toată lumea îşi dă seama pe zi ce trece, este aceea că **apărarea este azi mai rentabilă decît atacul.**

Cît timp va fi aşa, vom vedea înmulţindu-se meciurile negative, în cursul cărora incidentele au tendinţa de a se generaliza.

Pentru a repune fotbalul pe un drum drept, trebuie să ne gîndim la soluţii. S-a discutat, de exemplu, **suprimarea ofsaidului la loviturile libere.** Dar ne putem gîndi şi la alte soluţii, cum ar fi: **mărirea porţilor, eliminarea jucătorilor de pe teren pe termen limitat etc.**

În acest sens, crede „L'Equipe", ar trebui multiplicate experimentele. Se aduce ca argument modificarea regulilor la rugbi, modificare făcută în scopul favorizării jocului defensiv.

Acestea sînt cele cinci puncte cuprinse în scrisoarea lui „L'Equipe". F.I.F.A. şi U.E.F.A. n-au dat încă răspuns acestor sugestii dar Sir Stanley Rous **a sugerat, într-un recent buletin oficial al federaţiei internaţionale, anumite reforme.**

ZAGALLO — PELE ÎN FINALA CAMPIONATULUI BRAZILIEI

Cum se poate pierde un campionat în 20 de secunde. Zarurile au fost aruncate! Titlul de campioană a Braziliei va fi disputat, în principal, de campioana lui Rio, echipa Botafogo, şi laureata campionatului Sao Paulo, cunoscuta F. C. Santos. Zagallo, care îşi face un strălucit debut ca antrenor, îl va avea aşadar ca adversar, în drumul spre titlu, pe fostul lui coleg din naţională, Pelé. Finalurile de campionat, atît la Rio cît şi la Sao Paulo au fost dramatice. Botafogo a smuls lui Bangu titlul chiar pe potou. Bangu a condus etape în şir dar, pierzînd chiar în ultima partidă, aceea cu Botafogo, a trecut pe locul doi. Această luptă directă a candidaţilor la titlu a fost plină de dramatism.

Dar „lovitura de teatru" de la Sao Paulo pune în umbră marele derbi de la Rio. Acolo situaţia era următoarea: F. C. Sao Paulo conducea cu un punct pe F.C. Santos şi se credea, că, în sfîrşit, după 20 de ani va apare din nou pe tabelul campioanelor. În ultima etapă, liderul juca cu Corinthians iar Santos cu Portuguesa. Lucrurile păreau să se desfăşoare normal. F.C. Sao Paulo a început puternic, a dominat clar şi a şi marcat, în min. 16, prin Lourival. Mai departe jocul se scurgea în nota de dominare a liderului. Între timp, megafoanele anunţau că Santos a învins net pe Portuguesa (3—1), aşa că F.C. Sao Paulo avea nevoie, în orice caz, de victorie. Meciul de la Sao Paulo se apropia de sfîrşit. În tribune, zeci de steaguri cu culorile clubului au prins să se agite. Zeci de mii de spectatori intonează imnul clubului, al campionilor. Mai sînt încă două minute de joc, încă unul, au mai rămas numai 20 de secunde şi, iată, de necrezutul se produce. Corinthians beneficiază de o lovitură liberă. Mingea este trimisă înalt, spre careul advers, se produce o învălmăşeală. Nimeni nu poate spune nici acum ce s-a petrecut, şi iată-l pe Bene — atacantul lui Corinthians — rămas singur cu balonul şi... gol: 1—1. Nici n-a mai fost timp pentru punerea balonului la centru! F.C. Sao Paulo a pierdut campionatul; ajunsă la egalitate de puncte cu Santos a fost întrecută de aceasta în meciul suplimentar cu 2—1. Pelé şi Toninho au ingenunchiat-o în numai 12 minute. Fără acel gol din ultimele 20 de secunde, marcat de Corinthians, F.C. Sao Paulo ar fi rămas, singură, în frunte!

CARLOS ALFREDO BARA

Sao Paulo — 10 ianuarie 1968

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 2 din 14 ianuarie 1968:

1. Atalanta—Sampdoria	1
2. Brescia—Napoli	x
3. Fiorentina—Lanerossi	1
4. Inter — Cagliari	1
5. Juventus—Spal	1
6. Mantova—Bologna	2
7. Roma—Torino	1
8. Varese—Milan	2
9. Bari—Lazio	1
10. Livorno—Foggia	1
11. Modena—Lecco	2
12. Novara—Pisa	x
13. Messina—Reggiana	2

Redacţia şi administraţia: bd. Mărăşti nr. 20. Tiparul: I. P. „Informaţia", str. Brezoianu 23—25.